

Истинската история

Траките, Троя, Рим и Скандинавските саги

Статията съдържа факти свързващи нашата история с Траките, Троя, Рим и Скандинавските саги.

Вергилий е един от най-значимите поети на Древен Рим, който пише за нашите древни предци - тракийците от **Троя**. Неговата „Енеида“ се превръща в национален епос на Рим, изключително популярна от своето публикуване до наши дни и оказва значително влияние върху формирането на съвременната западноевропейска литература. **Героичният епос в това произведение е за трака Еней от Троя, племенник на цар Приам, завел след погрома над града-държава част от съгражданите си траки до Апенинския полуостров през XII век пр. н. е. и създал града-държава Рим.** Касае се за исторически факт, а не за легенда, каквато е историята за Ромул, Рем и Вълчицата. В западната историография този тракийски народ от Троя е наречен етруски, най-нови изследвания доказват, че етруският език е в основата на латинския.

Старите автори описват, че и от двете страни в Троянската война воюват Българи:

"Тесалийските мирмидонци на Ахил са Българи."

"Шестоднев" на Йоан Екзарх

"Ахил заминал заедно с Атридите, като водил своя собствена войска от три хиляди души, наричана тогава мирмидонци, а сега Българи."

Йоан Малала - Византийски хронист.

"Ахил Пелеев бил скит от градчето Мирмикион, което се намира на Меотидското езеро. Той бил изгонен от скитите заради своята жестокост, свирепост и надменния си дух и след това се поселил в Тесалия."

Гръцки историк от 1-2 век **Флавий Ариан** - "Периплус":

Йоан Цеца също твърди, че Ахил е българин:

"И тогава всички пристигнаха в Авлида с кораби,
с тях бе Ахил, многославният син на Пелей,
и на Тетида, дъщерята на философа Хирон,
Бе предводител на хуните, българите-мирмидонци,
на брой две хиляди и петстотин ..."

Той описва и българи на страната на Троя:

"А Пирехми водеше неонците, сиреч българите,
от река Аксиос, сиреч от известната Вардар...

Хроми и Еном стояха начело на всички мизи."

В Троя през войната царува цар **Приям**. Но преди да се качи

на престола той е имал друго име: **Подарк**. Сред имената на синовете и дъщерите му са: **Милио, Хромий, Главк, Еньо, Медуса (Медуша)**.

Главко от думата “глава” - “умен” или “с голяма глава”.

Името **Медуса или Медуша** (на гръцкото “С” в кирилицата отговарят “С” и “Ш”), е ясно свързано с думата “мед” (а и с “душа”).

Такъв е и случаят с думата “**прям**” - Приам.

Еньо е старо българско име. По гръцки би трябвало да се пише “Енеос” Така и името на античния герой Еней съвпада със старото българско Еньо. Същото име е запазено и при италианците - Енио. (Римляните смятат Еней за свой предтеча.)

Предполага се, че така е изглеждала древната Троя

Ахейските бойци на Менелай и Агамемнон и мирмидоните на Ахил не са чужди агресори, а хора близки по произход с траки и трояни. Илиада е описание

на една братоубийствена война... това е и причината Омир да не употреби нито веднъж думата варвари.

Агамемнон и Менелай са потомци на Атрей, който пък е син на тракийския благородник Пелопс, пристигнал от Фригия.

Тракийският произход на ахейските благородници обяснява защо микенските куполни гробници са като тези на траките и защо древните микенци са жертвали коне при погребение на знатен човек - този обичай е напълно чужд на гърците. Ахейците, както траки и трояни, са били конен народ, а при гърците основната войска е хоплитът.

Тези факти обаче се укриват от широката публика и така става възможно да се поддържа илюзията, че гърците побеждават трако-трояните... Гърците само асимилират ахейците и пеласгите в по-късни времена и си приписват и славната им история.

Троянската Война е пагубна за всички участвали в нея. Нито Троя ще си възвърне старото величие, нито пък ще има светло бъдеще за ахейците. Те ще бъдат покорени и асимилирани от африканските гърци, които ще си присвоят историята им.

Омировата „Илиада“ представя троянците като родствени на траките, а днес огромната част от учените приемат това като неоспорим факт, говорейки за трако-троянски етнокултурен кръг.

Оказва се обаче, че според някои исландски саги, скандинавските народи – или така наречените викинги (нормани, варяги, рус и т.н.) – също претендират за родство с троянци и траки. За какво става дума?

Иде реч за т. нар. **Прозаична Еда**, известна още и като

Млада Еда и Снора-Еда по името на автора/съставителя ѝ – ирландския скалд (поет), прозаик, историограф и политик **Снори Стурлусон**. Тя се появява около 1220 – 1225 г. и се състои от четири книги: Пролог, Гюлфагининг (Gylfaginning; Видението на Гюлви), Скалдскапармал (Skáldskaparmál; Език на поезията) и Хататал (Háttatal; Списък със стихосложения), които са базирани на цитати от по-древни поеми със сюжети от германо-скандинавската митология. Именно в първата част на Прозаичната Еда – Пролога, – се разказва за произхода на скандинавските народи, който пролог ще предам тук отчасти, засягайки само местата в него, в които се говори за произхода и разселването на така известните викинги.

И тъй:

„ ...Целият свят се разделя на три части. Частта, която лежи на юг, простирайки се на запад и към Средиземното море, се нарича Африка. В африканския юг е горещо и всичко е изгорено от слънцето. Другата част лежи на запад и се простира на север и към океана, тя се нарича Европа или Енея. В северната ѝ част е толкова студено, че там не расте трева и там нико не живее. От север на изток и до самия юг се простира частта, наричана Азия. В тази част на света всичко е красиво и великолепно, там изобилстват земните плодове, златото и скъпоценните камъни. Там се намира и центърът на земята. И затова, щото самата земя там е във всичко по-прекрасна и добра, хората, които я населяват, също се отличават с качествата си: мъдрост и сила, красота и всевъзможни знания.

Близо до центъра на земята бил построен град, придобил велика слава. Тогава се наричал Троя. Този град бил много по-голям от всички други и построен с цялата изкусност и великолепие, които тогава били известни. Имало там дванайсет кралства и имало един върховен владетел. Всяко

от тези кралства си имало васали с обширни земи. В града имало дванайсет крале. Тези крале превъзхождали по човешки качества всички хора, раждали се някога по земята.

Един от конунгите (крале) в Троя наричали Мунон или Меннон. Той бил женен за дъщерята на върховния конунг Приам, която наричали Троан. **Те имали син на име Трор, ние го наричаме Тор. Той се възпитавал в Тракия при херцог на име Лорикус.** Когато минали десет зими[от живота му – б. а.], той започнал да носи оръжието на баща си. Откроявал се сред другите хора с красотата си като слонова кост, врязана в дъб. Косите му били по-красиви от злато. Дванайсет зими след рождението си, той вече бил в пълната си сила. През това време повдигал от земята десет мечи кожи наведнъж и убил той херцога Лорикус, своя възпитател, и жена му Лора или Глора, и завладял царството им Тракия. Ние наричаме неговото царство Трудхайм. След това той много странствал, обиколил половината свят и сам победил всички берсерки, всички великани, най-големия дракон и много зверове. В северната част на кралството си срещнал Сибила – а ние я наричаме Сив – и се оженил за нея. Никой не знае откъде е родом Сив. Тя била най-прекрасна сред жените, косите ѝ били подобни на злато. Синът им се наричал Лориди, той приличал на баща си. Той имал син Ейнриди, а той – Вингетор, а Вингетор – Вингенер, а Вингенер – Моди, а Моди – Маги, а Маги – Сескев, а Сескев – Бедвиг, а Бедвиг – Атри (ние го наричаме Анана), а Атри – Итерман, а Итерман – Херемод, а Херемод – Скълдун (ние го наричаме Скьолд), а Скълдун – Бяв (ние го наричаме Бяр), а Бяр – Ят, а Ят – Гудолв, а Гудолв – Фин, а Фин – Фрядлав (ние го наричаме Фридлейв), **а той пък имал син Воден, а ние го наричаме Один.** Той се славил с мъдростта си и всички съвършенства. Жеена му наричали Фригида, а ние я наричаме Фриг.

Один решил да тръгне на север. Взел със себе си много хора, млади и стари, мъже и жени и много скъпи вещи. И през която и страна да минавал пътят им, навсякъде ги прославяли и ги приемали по-скоро за богове, отколкото за хора. ... (**това ясно показва от къде водят началото си езическите лъже богове - б.р.)**)”

По-нататък в пролога се разказва, че Один подчинява Саксланд (Страната на саксите) и оставя трима от синовете си за пазители на различните ѝ части – Източната, Вестфалия и Франкланд (Страната на франките). След това продължава похода си и подчинява и Рейдготланд – страната на готите (макар, че не става ясно точно кои готи) и също оставя един от синовете си за владетел. Накрая Один и хората му, продължавайки на север, стигат до страната, наричана днес Швеция, където тамошният владетел Гюлви доброволно предоставя властта на богоподобния Один, а самият Один и хората му са наречени **Аси**, тъй като идват от Азия. Один харесва тези земи и се установява там, построява град („...който днес се нарича Сигтун...”) **в който има дванайсет управници по троянски образец и налага закони като тези, които са били в Троя.**

За нас би било интересно и важно да разберем дали има някаква историческа истина в това предание. **Фактът, че викингите вярват (или искат да вярват), че се родят с траките, за мен поне е достатъчно показателен.**